

Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

İstanbul Aydın Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Tarafından Hazırlanmıştır.

Editörlüğünü Prof.Dr. Gökçen Firdevs Yücel Caymaz' ın yaptığı EBSCO alan indeksinde yer alan A+Arch Design Journal' ın 12. yılının ilk sayısı yayınlandı.

The Vertical City Studio: A Pedagogical Research Design for Integrating Vertical City Concepts into Fourth-Year Architectural Education at Khon Kaen University

Dikey Şehir Stüdyosu: Khon Kaen Üniversitesi'nde Dördüncü Sınıf Mimarlık Eğitimine Dikey Şehir Kavramlarını Entegre Etmek İçin Pedagojik Bir Araştırma Tasarımı
Chumnan Boonyaputthipong

Sociocultural inclusion of elder persons in public space, case of Khemisti garden and floral garden, in Algiers

Cezayir'deki Khemisti Bahçesi ve Çiçek Bahçesi Örneğinde Yaşlı Bireylerin Kamusal Alana Sosyokültürel Katılımı
Belgacem SOUCI

A Model Proposal for the Selection of Interior Covering and Insulation Products Produced from Waste Materials

Atık Malzemelerden Üretilen İç Mekan Kaplama ve Yalıtım Ürünlerinin Seçimi İçin Bir Model Önerisi
Ebru Düzgün DELİBAŞ, Ezgi KORKMAZ

Temporal or Ephemeral? Rediscussing Temporal and Ephemeral Architecture

Geçici ve Uçucu Mimari Üzerine Bir Tartışma

Gülşah GÜLEÇ

A Damage Classification-Based Assessment Of Earthquake Damage In Repeatedly Restored Historic Masonry Structures

Tekrarlanarak Restore Edilmiş Tarihi Yığma Yapılarda Yinelenen Sismik Hasar: Malatya Teze Camii'nin Hasar Sınıflandırmasına Dayalı Değerlendirilmesi
Lale KARATAŞ BİLLOR

**İstanbul Aydın
Üniversitesi**

Prof. Dr. Mustafa AYDIN
(Mütevelli Heyet Başkanı)

YAYIN KURULU

Prof. Dr. İbrahim Hakkı AYDIN
(Rektör)

Prof. Dr. Ufuk Fatih KÜÇÜKALİ
(Mimarlık ve Tasarım Fakültesi
Dekanı)

Prof.Dr. Gökçen F. YÜCEL
Doç. Dr. İlke CİRİTCİ

Yayına Hazırlayanlar

Prof. Dr. Gökçen F. YÜCEL

Doç. Dr. İlke CİRİTCİ

Arş. Gör. Melahat KAYA KOÇ

Tübitak Aktivite

Fakültemiz İç Mimarlık Bölümü öğretim üyelerinden Doç. Dr. Dilek Yasar'ın yürütücülüğünü üstlendiği "Konut İç Mekânlarında Kazalara Yol Açan Mekânsal Riskler" başlıklı bilimsel eğitim etkinliği, TÜBİTAK BİDEB 2237-A Bilimsel Eğitim Etkinlikleri Desteği Programı kapsamında desteklenmeye hak kazanmıştır. Etkinlik, 24–26 Haziran 2026 tarihleri arasında üniversitemiz ev sahipliğinde gerçekleştirilecektir. Hocamızı tebrik eder; etkinliğin üniversitemize, fakültemize ve ilgili bilim alanına değerli katkılar sağlamasını dileriz.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ **TÜBİTAK**

TÜBİTAK BİDEB 2237-A

Mimarlık ve Tasarım Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Dilek Yasar yürütücülüğünde gerçekleştirilecek olan "Konut İç Mekânlarında Kazalara Yol Açan Mekânsal Riskler" başlıklı proje, TÜBİTAK BİDEB 2237-A Bilimsel Eğitim Etkinlikleri Desteği Programı kapsamında, 181.700 TL destek almaya hak kazanmıştır.

TÜBİTAK BİDEB 2237-A Bilimsel Eğitim Etkinlikleri Desteği Programı

Etkinlik Adı: Konut İç Mekânlarında Kazalara Yol Açan Mekânsal Riskler

Toplam Etkinlik Desteği: 181.700 TL

Doç. Dr. Dilek YASAR
Mimarlık ve Tasarım Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi

Makale

İç Mimarlık bölümü öğretim üyeleri Saba Matin, Dilek Yasar, Ufuk Fatih Küçükali, Gamze Kaymak Heinz ve Sanam Rezaeifam'ın "Reading Layered Industrial Heritage Through Graphic Documentation: Adaptive Reuse, Morphological Continuity, and Selective Legibility at Cibali" başlıklı makaleleri (<https://www.mdpi.com/2075-5309/16/11/2254>) , Web of Science Q2* ve Scopus Q1 kategorisinde indekslenen uluslararası hakemli Buildings 16 (11)'de yayımlanmıştır. *Quartile Ranking JCR - Q2 (Engineering, Civil | Construction and Building Technology)

Abstract

Adaptive reuse has become a central strategy for extending the cultural, environmental, and functional life of industrial heritage, yet the ways in which intervention logic becomes legible in multilayered heritage complexes remain insufficiently formalized. This article examines the Cibali complex in Istanbul, a former tobacco and cigarette factory reused as a university, cultural, and museum setting, in order to explain how document-based analysis can reconstruct patterns of continuity, loss, re-construction, contemporary addition, and layer articulation. Methodologically, the study develops a multi-scalar reading protocol based on the cross-matching of historical maps, aerial photographs, plans, sections, elevations, restoration proposals, and post-implementation visual material across parcel, block, courtyard, façade, structural-system, and archaeological-layer scales. The findings show that continuity was preserved primarily at the levels of parcel structure, waterfront relation, massing, façade rhythm, and silhouette, whereas more intensive transformation occurred in interior spatial organization, void re-definition, structural re-configuration, and archaeological musealization. The study concludes that adaptive reuse at Cibali operated not as a uniform conservation process, but as a differentiated and selective regime of legibility in which some historical layers were foregrounded while others were transformed, displaced, or made secondary. The significance of the article lies in proposing a case-tested analytical protocol for reading document-rich, multilayered industrial heritage sites, while recognizing that its broader transferability requires further validation through comparative application to additional cases.

Keywords: Adaptive reuse; industrial heritage; multilayered heritage; document-based comparative analysis; morphological continuity; palimpsest; layer articulation; Cibali

Comparative cartographic reading of historical continuity and parcel-scale transformation along the Cibali waterfront. The maps are used to trace the persistence of the waterfront parcel structure, shoreline relation, and the connection between the industrial compound and the surrounding urban fabric across different historical layers (IBB Directorate of Library and Museums Collection, 2026).

Makale

İç Mimarlık bölümü öğretim üyeleri Sanam Rezaeifam, Dilek Yasar, Saba Matin ve Ufuk Fatih Küçükali' nin "Mapping SDG Alignment in Project and Construction Management Education in Architecture: Life-Cycle, Digital, and Governance Perspectives from Türkiye" başlıklı makaleleri (<https://www.mdpi.com/2071-1050/18/11/5670>) , Web of Science Q2* ve Scopus Q1 kategorisinde indekslenen uluslararası hakemli Sustainability 18 (7) de yayımlanmıştır.

Abstract

The integration of the Sustainable Development Goals (SDGs) into architectural education has received increasing scholarly attention; however, this discussion has largely focused on design studios, environmental design, sustainable design pedagogies, or program-level curriculum mapping. By contrast, project/construction management, construction economics, design economics, time management, and construction project management courses have received comparatively less attention as specific curricular sites for SDG-oriented integration. This study analyzes course information packages related to project/construction management in selected undergraduate architecture programs in Türkiye through an SDG-oriented curriculum mapping approach. Methodologically, the study combines document-based comparative curriculum mapping, directed qualitative content analysis, six thematic coding areas, 0–3 thematic intensity coding, and SDG alignment. The comparative analysis group consists of eight courses related to project/construction management, construction economics, design economics, time management, and construction project management. The findings show that the project/construction management core is strongly represented across all analyzed courses. Sustainability and SDG orientation are most visible in the Design Economics and Special Topics of Construction Project Management courses, while the Time Management in Building Production course stands out in relation to digital/software-supported management. The SDG alignment profile indicates strong visibility for SDG 11, SDG 4, SDG 16, and SDG 12; moderate-to-strong visibility for SDG 9; and a more indirect visibility for SDG 13 through life-cycle thinking, resource efficiency, and sustainable construction management. The original contribution of the study lies in positioning project/construction management courses as a specialized curricular field within SDG-oriented architectural education and in proposing the SDG-Oriented Project/Construction Management Education Matrix. The results suggest that project/construction management courses are not merely technical professional courses; rather, through time, cost, quality, risk, contracts, life-cycle costing, resource management, BIM, supply chains, facility operation, ethics, and applied learning, they provide a strategic curricular foundation for sustainable built environment education.

Keywords: SDGs; curriculum mapping; architecture education; project management education; construction management education; sustainable construction; life-cycle costing; BIM; resource economy; Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi
Sanam REZAEIFAM
Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Doç Dr.
Dilek YASAR
Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Dr. Öğr. Üyesi
Saba MATİN
Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Prof. Dr.
Ufuk Fatih KÜÇÜKALİ
Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Makale için Tıklayınız

<https://doi.org/10.3390/su18115670>

Makale

İngilizce Mimarlık bölümü öğretim üyesi Doç.Dr. İlke Ciritçi ve Pınar Ergün' ün "Endüstri Miras ve Toplumsal Cinsiyet: Kadın Emeginin Temsili Üzerine Bir Değerlendirme/ Industrial Heritage and Gender: An Analysis of the Representation of Women's Labor" başlıklı makaleleri (<https://zenodo.org/records/20533073>) , Uluslararası indekslere sahip hakemli Journal of Art, Design and Architecture (JADA+Arch), 2 (1): 45- 75 'te yayımlanmıştır.

Abstract: This study aims to reassess industrial heritage buildings from a gender perspective, with a particular focus on the spatial representation of women's labor within industrial production processes. Industrial heritage is addressed not only as historical evidence of production technologies and architectural typologies, but also as the spatial projection of labor relations, social roles, and power hierarchies. Grounded in feminist spatial theories and the concept of the production of space, the study examines the plan layouts, circulation patterns, and spatial hierarchies of industrial buildings in relation to genderbased divisions of labor and labor regimes. Through the case studies of Feshane-i Âmire, the Hereke Silk and Carpet Factory, and the Sümerbank Nazilli Cotton Print Factory, the study discusses how women's labor, despite its decisive role in production processes, has been rendered secondary and invisible in architectural representation. It further draws attention to the neglect of women's labor in the adaptive reuse processes of industrial heritage buildings and emphasizes the need to redefine conservation and exhibition practices through the perspective of gender equality. Within this framework, the study offers a critical approach to the conservation and adaptive reuse of industrial heritage, highlighting the necessity of representing spatial memory in a more inclusive and multifaceted manner.

Keywords: Industrial heritage, gender, women's labor, architectural representation, adaptive reuse

a. Dünya Savaşı sırasında kadın işçilerin endüstriyel üretim hattı (National Army Museum, 1916)

b. Union Point, ABD-Georgia'daki tekstil fabrikasında kadın işçiler (Delano, 1941)

right: 1938 yılında Nazilli Basma Fabrikası Katlama Dairesi'nde çalışan kadın işçiler (Öden, 2011)

Makale

İç Mimarlık Bölümü Öğretim Üyeleri Doç. Dr. Dilek Yasar, Prof. Dr. Ufuk Fatih Küçükali, Saba Matin ve Sanam Rezaeifam “From Restoration to Circular Care: Maintenance, Repair and Material Continuity in Sustainable Heritage Management” başlıklı makaleleri (<https://www.emerald.com/jchmsd/article-abstract/doi/10.1108/JCHMSD-04-2026-0267/1382674/From-restoration-to-circular-care-maintenance?redirectedFrom=fulltext>) EMERALD Yayın grubunun Scopus Q1 indeksinde taranan Journal of Cultural Heritage Management and Sustainable Development dergisinde yayımlanmıştır.

Purpose

This article develops the Circular Care Framework for sustainable heritage management. It connects maintenance, repair, material continuity, embodied carbon preservation and social-managerial care to show how heritage sustainability can be understood as a continuous practice of care and resource responsibility alongside restoration, adaptive reuse and energy upgrading.

Design/methodology/approach

The article adopts a targeted structured conceptual review and framework development approach. It synthesizes literature across sustainable heritage management, circular economy and the built environment, maintenance, repair and preventive conservation and embodied carbon, material continuity and building life-cycle thinking.

Findings

The conceptual synthesis identifies eight interrelated decision domains: retention, repair, maintenance, reversibility, adaptability, material continuity, embodied carbon preservation and social-managerial care. The framework positions circular care as a life-cycle-oriented decision logic that connects conservation ethics with resource and carbon responsibility.

Research limitations/implications

As a conceptual framework, the Circular Care Framework requires future empirical testing to validate its practical applicability in heritage buildings, historic urban areas, adaptive reuse projects and maintenance management processes.

Originality/value

The article contributes an integrative conceptual framework that positions maintenance, repair and material continuity as core sustainability practices in heritage management rather than as secondary technical operations.

Keywords: Sustainable heritage management, Circular care, Maintenance, Repair, Material continuity, Embodied carbon, Conservation ethics, Heritage governance

Makale

İç Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Dilek Yasar ve doktora programı öğrencisi Atike Öncü Akyazıcı tarafından hazırlanan “Disability-Specific Spatial Friction in Department Store Interiors: A Mixed-Methods Study of Inclusive Retail Design” (<https://www.mdpi.com/2075-5309/16/12/2405>) başlıklı çalışma, Web of Science Q2 / SSCI, Scopus / Q1 indekslerinde taranan uluslararası Buildings dergisinde yayımlanmıştır.

Abstract

Department store interiors are complex public interior environments in which circulation, wayfinding, visual perception, sensory comfort, and staff interaction operate simultaneously. Although accessibility is increasingly discussed in built environment research, disabled users’ experiences in retail interiors are often evaluated through aggregated indicators that may conceal disability-specific barriers. This study investigates how disabled users experience department store interiors and formulates an exploratory, conceptual, user-experience-based spatial friction framework for inclusive retail design. A convergent mixed-methods design was used. Perception-based quantitative data were collected from 105 disabled users through a 14-item, five-point Likert-type user-experience scale, while qualitative data were obtained from 101 participants whose open-ended responses were suitable for thematic coding. Quantitative analyses included descriptive statistics, reliability analysis, one-way ANOVA, Tukey HSD post hoc comparisons, and dimension-level comparisons. Qualitative analyses included theme and code frequency analysis, disability-type theme intensity, and participant-level code co-occurrence analysis. The findings show that the five user-experience dimensions ranged from 2.89 to 3.40, with Auditory and Sensory Comfort and Physical Circulation and Access Comfort emerging as the lowest-scoring dimensions. Qualitative findings identified Visual Perception and Lighting as the most intensive theme, particularly among visually impaired users. Code co-occurrence analysis showed that inadequate warning/wayfinding signage was a prominent, frequently co-occurring friction point associated with wayfinding difficulty, complex layout, narrow corridors, crowding, stairs, lighting, label readability, and elevator problems. The study contributes an exploratory, conceptual, user-experience-based disability-specific spatial friction framework that organizes user-reported barriers into design-relevant patterns for inclusive retail interiors.

Keywords: accessibility; inclusive design; department stores; retail interiors; disabled users; wayfinding; spatial friction; mixed methods; user experience

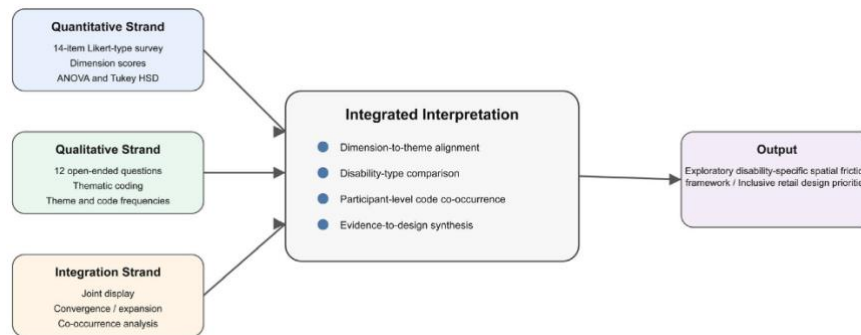

Figure 1. Mixed-methods research design workflow.

Makale

İngilizce Mimarlık bölümü öğretim üyesi Doç.Dr. İlke Ciritçi ve Handenur Özdemir'in "Integrating Cultural Heritage into Sustainable Disaster Risk Reduction: A GIS-Based Multi-Hazard Assessment of Ferhatpaşa Mosque, Istanbul başlıklı makaleleri (<https://doi.org/10.3390/su18136502>), Scopus Q1 ve WOS Q2 indekslere sahip hakemli Sustainability, 13(18) 'de yayımlanmıştır.

Abstract

Cultural heritage assets in seismic metropolitan regions are increasingly exposed to interacting natural hazards, yet disaster risk assessments for historic buildings often remain limited to single-hazard interpretations. This study addresses this gap by developing a Geographic Information Systems (GIS)-based multi-hazard risk assessment for Ferhatpaşa Mosque, a sixteenth-century Ottoman heritage asset located in Çatalca, Istanbul. Eight spatial parameters were evaluated at the neighborhood scale: slope, elevation, aspect, precipitation, distance to fault lines, distance to hydrological features, land use, and soil capability. The model was developed through Weighted Overlay analysis and interdisciplinary expert-based weighting. Distance to fault lines and precipitation received the highest weights, each accounting for 17.22% of the model, followed by distance to hydrological features and soil capability, each weighted at 13.89%. The final risk map classified 71.99% of the study area as medium risk, 28% as low risk, and 0.02% as high risk. Ferhatpaşa Mosque was located within the medium-risk zone, approximately 29,600 m from active fault lines, 250 m from the nearest dry streambed, 800 m from the nearest stream, and 320 m from the nearest high-risk zone. These findings demonstrate that the mosque's risk profile is shaped not by seismic proximity alone, but by the cumulative interaction of topography, precipitation, hydrology, soil conditions, and land-use characteristics. The proposed model provides a spatial decision-support framework for integrating cultural heritage conservation into sustainable disaster risk reduction and local risk mitigation planning.

Keywords: cultural heritage; disaster risk; disaster resilient planning; risk management; GIS

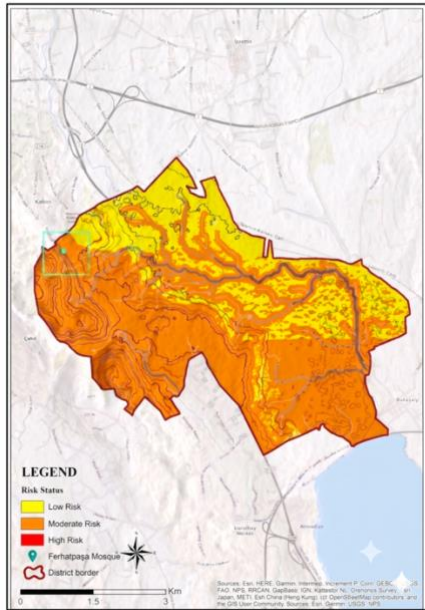

Figure 15. Disaster risk analysis of Ferhatpaşa Neighborhood (by authors).

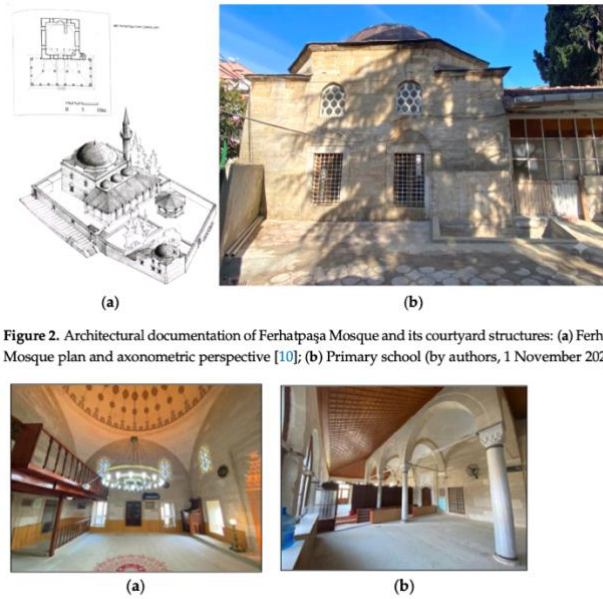

Figure 2. Architectural documentation of Ferhatpaşa Mosque and its courtyard structures: (a) Ferhatpaşa Mosque plan and axonometric perspective [10]; (b) Primary school (by authors, 1 November 2024).

Figure 3. Interior details (by authors, 1 November 2024) (a) Prayer Hall; (b) Narthex.

Bildiri, 24-29 Mayıs

İngilizce Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. İlke Ciritçi Hande Özdemir ile birlikte; “Disaster Risk Analysis Using Geographical Information Systems: A Case Study of Ferhat Pasha Mosque in Çatalca (https://fig.net/resources/proceedings/fig_proceedings/fig2026/papers/ts07b/TS07B_ciritci_ozdemir_13986.pdf)” başlıklı bildirisini XXVIII FIG Congress, Cape Town South Africa’ da sunmuştur.

Abstract

Cultural heritage comprises both abstract elements, such as language, traditions, dance, music, and rituals, and tangible elements, including historic cities and fabrics, cultural landscapes, monumental structures, and archaeological sites. These elements are associated with a society's identity, culture, and history, reflecting the shared past of its members. Cultural and natural assets of global significance may be vulnerable to destruction due to various internal and external factors, including disasters, wars, misuse, repairs, and ground characteristics. The present study aims to identify existing disaster risks that jeopardize cultural assets, assess the impact of these risks on historical structures, and provide information for neighborhood-scale studies during the planning phase of disaster-resistant construction of heritage assets, both in the present and in the future. The study focuses on the assessment of disaster risk at the neighborhood scale for the geographical area of the Ferhat Paşa Mosque, a work of Mimar Sinan (1490-1588), located in the Ferhatpaşa Neighborhood of Çatalca District, Istanbul Province, Turkey. In this context, the Weighted Overlay method was employed with Geographic Information Systems (GIS) tools in conducting disaster risk analyses. During the analysis process, eight key factors were considered as natural and built environment factors, and spatial analyses were performed. A sample model was created with the assistance of GIS within the scope of the disaster risk analysis of the study area, and eight parameters were defined as variables on this model.

Keywords: GIS, disaster management, weighted overlay, cultural heritage, vulnerability

Figure 2. Ferhat Pasha Mosque and Sıbyan School (Özdemir Archive, 2024)

Bildiri, 12-13 Haziran

Mimarlık Bölümü öğretim üyesi Doç.Dr. Fatma SEDES, Dr. Oğuz Uzdil, Mimarlık doktora programı öğrencilerimiz Yüksek Mimar Jehan Ahmad Mahmoud Saleh ve Yüksek Mimar Elaf Basha Faris Faris; “Osmanlı Mimarisinde Bir Eğitim Devrimi: Darüşşafaka Mektebi’nin Mimari, Sosyal Ve Yapısal Analizi (An Educational Revolution In Ottoman Architecture: An Architectural, Social, And Structural Analysis Of The Darüşşafaka School - https://www.researchgate.net/publication/407510737_An_Educational_Revolution_in_Ottoman_Architecture_An_Architectural_Social_and_Structural_Analysis_of_the_Darussafaka_School/figures)” başlıklı bildirilerini 10. Uluslararası Boğaziçi Bilimsel Araştırmalar Kongresi’nde sunmuşlardır.

Abstract

Bu çalışma, 1863 yılında bir sivil inisiyatif olarak temelleri atılan Darüşşafaka Mektebi’nin Osmanlı mimarisindeki mekânsal, pedagojik ve yapısal dönüşümünü incelemektedir. Türkiye’de doğrudan okul işlevi için projelendirilen erken dönem sivil yapılardan biri olan Darüşşafaka, geleneksel medrese tipolojisinden modern eğitim yapısına geçişin önemli örneklerinden biridir. İtalyan mimar Barironi ile Osmanlı mimarbaşı Ohannes Kalfa’nın ortak eseri olan yapı, NeoRönesans estetiğini Osmanlı anıtsallığıyla birleştirerek kimsesiz çocuklar için bir “Şefkat Yuvası” olarak tasarlanmıştır. Çalışma kapsamında yapının U tipi plan şeması, simetrik mekânsal organizasyonu ve eğitimde fırsat eşitliği anlayışını yansıtan mimari kurgusu incelenmiş; ayrıca 93 Harbi ve 1894 İstanbul Depremi gibi kriz ve çatışma dönemlerinde gösterdiği mekânsal esneklik değerlendirilmiştir. Bunun yanı sıra, yapının yığma taşıyıcı sistemi, duvar kalınlıkları, plan simetrisi ve tarihsel süreçte gerçekleştirilen yapısal müdahaleler üzerinden yapısal davranışına ilişkin ön değerlendirmeler yapılmış; mimari organizasyon ile yapısal performans arasındaki ilişki yorumlanmıştır. Çalışma kapsamında ayrıca yapının sonlu elemanlar modeli oluşturularak modal ve doğrusal elastik analizler gerçekleştirilmiştir. Modal analizler ile yapının hâkim titreşim davranışı ve kütle katılım özellikleri incelenirken, doğrusal analiz sonuçları üzerinden yığma duvarlardaki gerilme dağılımları, taşıyıcı sistem sürekliliği ve olası zayıf bölgeler değerlendirilmiştir. Ayrıca, kurumun 1994 yılında Maslak Kampüsü’ne taşınmasıyla başlayan teknolojik dönüşüm ve Fatih’teki tarihî yerleşkenin restorasyon süreci, modernleşmenin yaşayan bir mirası olarak ele alınmıştır.

Keywords: Osmanlı Mimarisi, Darüşşafaka Cemiyeti, Eğitim Mimarisi, Tarihî Yapı Analizi, Yapısal Davranış, Restorasyon, Modernleşme Hareketi.

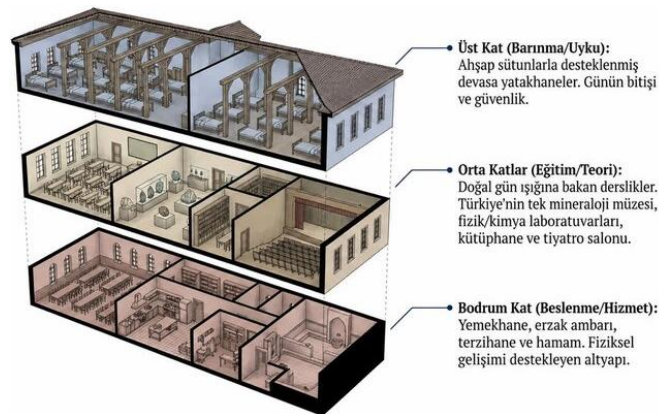

Figure 3. Vertical spatial organization and functional distribution of the Darüşşafaka School (created by the authors)

Bildiri, 21-22 Haziran

Mimarlık Bölümü öğretim üyesi Doç.Dr. Fatma SEDES ve Endüstriyel Tasarım Bölümü öğretim üyesi Dr. Şeniz Atik ile birlikte; “Practical Recommendations For Exhibiting And Lighting Ancient And Contemporary Glass Objects In Museums” başlıklı bildirilerini, 2. International Çanakkale Scientific Research Congress’de sunmuşlardır.

Abstract

Museum and display lighting requires a multidisciplinary approach. The lighting of museums and museum display cases lies at the intersection of conservation science, optical engineering, architectural design, and the psychology of human perception. This field demands an exceptionally broad range of expertise from its practitioners: specialization in photophysics and pigment chemistry, mastery of lighting simulation and control engineering, sensitivity to art history and curatorial narrative; and, furthermore, a command of rapidly evolving LED technology that truly transforms what is achievable in the lighting of cultural structures. A well-designed LED strip and profile system delivers superior color rendering compared to all previous technologies, eliminates all risks posed by UV and infrared radiation in terms of conservation, reduces energy consumption by over 80%, and offers precise control to manage both conservation budgets and visitor experience goals with equal and unprecedented meticulousness. Museum lighting, in the deepest sense, is a professional and cultural responsibility; it involves safeguarding the works of art entrusted to institutions by history; When displaying ancient glass artifacts such as tear bottles, vases, and bracelets, special techniques should be applied that utilize glass’s reflective, refractive, and translucent properties to highlight the object’s form and texture (iridescence, air bubbles, etc.). When lighting glass objects, a professional approach involves illuminating the area around the object or the back ground behind it to enhance visibility through reflection, rather than directing light directly at the object. Translucent filters (diffusers) can be placed in front of the light source soften the light and prevent harsh glare on the glass. Using anti-reflective glass in display cases improves lighting quality by up to 99%. Light Source LED (UV and IR-free) prevents the heating and structural deterioration of artifacts. Color Temperature ought to be 3000K - 4000K (Neutral White) presents the natural colors and historical texture of the glass in the most realistic way. Light Angle should be 30° - 45° and indirect light prevents harsh, distracting reflections (glare) on the glass surface. Surface Selection: matte and dark tones provides high contrast that highlights the glass’s transparency.

Keywords: Lighting glass objects, museum lighting, conservation science, displaying antic glass.

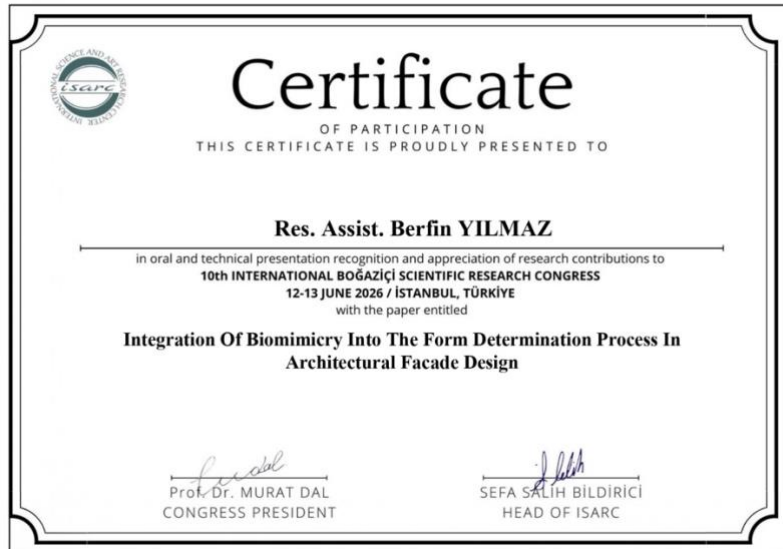
Bildiri, 12 Haziran

Arş. Gör. Berfin Yılmaz “Biyomimetik Termoregülasyon Stratejilerinin Mimari Bağlamda İncelenmesi” başlıklı bildirisini 10. Boğaziçi Bilimsel Araştırmalar Kongresi kapsamında 12.06.2026 tarihinde sunmuş; bildiri tam metni 24.06.2026 tarihinde kongre kitabında sayfa 650-665’de yayınlanmıştır.

Bildiri, 12 Haziran

Arş. Gör. Berfin Yılmaz “Biyomimikrinin Mimari Cephe Tasarımında Form Belirleme Sürecine Entegrasyonu” başlıklı bildirisini 10. Boğaziçi Bilimsel Araştırmalar Kongresi kapsamında 12.06.2026 tarihinde sunmuş; bildiri tam metni 24.06.2026 tarihinde kongre kitabında sayfa 637-649’da yayınlanmıştır.

Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Etkinlik, 17.06.2026

Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi öğretim üyesi Doç.Dr. Fatma SEDES, 2026-2027 Eğitim-Öğretim Yılı Güz Dönemi lisansüstü öğrenci alım sürecinin etkin ve koordineli bir şekilde yürütülmesi amacıyla; aday öğrenci bilgilendirme çalışmaları, yeni kayıt dönemi faaliyetleri, mezun öğrencilerimizle iletişim süreçleri, İAÜ Lisansüstü tanıtım faaliyetleri ve kayıt sonrasında yürütülecek akademik süreçlere ilişkin bilgilendirme toplantısı'na katılmıştır.

Etkinlik,16 Haziran

Hocalarımız AL eğitimine katıldı.

Etkinlik

2. İAÜ Araştırma Ekosistemi Ve Bilimsel Üretkenliği Geliştirme Çalıştayı, 18 no'lu masa çalışmalarında yürütülen projenin bir ürünü olarak hazırlanan; “WHAT ARE THE POINTS TO CONSIDER WHEN EXHIBITING ANTIQUE AND CONTEMPORARY GLASS OBJECTS?” başlıklı bildiri, 2. Uluslararası Çanakkale Bilimsel Araştırmalar Kongresi kapsamında 21 Haziran 2026'da sunulmak üzere kabul edilmiştir.

Etkinlik,19 Haziran

Doç. Dr. Fatma SEDES ve Dr.Şeniz ATİK, 2. İAÜ ARAŞTIRMA EKOSİSTEMİ VE BİLİMSEL ÜRETKENLİĞİ GELİŞTİRME ÇALIŞTAYI” 18 NO'LU MASA ÇALIŞMALARINDA,,Rektör Yardımcımız Prof Dr. Füsün TERZİOĞLU ve Doç.Dr. Müslüm DEMİR'in izledikleri bir sunum gerçekleştirmiştir.

Editörlük

Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Prof.Dr. Gökçen Firdevs Yücel Caymaz ESCI - Emerging Sources Citation Index, SCOPUS indekslerinde yer alan Cities and Health Journal (Elseiver) dergisinde iki makale için editörlük yapmıştır.

Hakemlik

İngilizce Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. İlke Ciritçi ESCI - Emerging Sources Citation Index, SCOPUS indekslerinde yer alan Cities and Health Journal (Elseiver) dergisinde hakemlik yapmıştır.

İngilizce Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Dr. Pınar Tabak ESCI - Emerging Sources Citation Index, SCOPUS indekslerinde yer alan Cities and Health Journal (Elseiver) dergisinde hakemlik yapmıştır.

Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Dr. Saba Matin ESCI - Emerging Sources Citation Index, SCOPUS indekslerinde yer alan Cities and Health Journal (Elseiver) dergisinde hakemlik yapmıştır.

İç Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Dr. Sanam Rezaeifam ESCI - Emerging Sources Citation Index, SCOPUS indekslerinde yer alan Cities and Health Journal (Elseiver) dergisinde hakemlik yapmıştır.

İç Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Dr. Hilal Türkdoğan ESCI - Emerging Sources Citation Index, SCOPUS indekslerinde yer alan Cities and Health Journal (Elseiver) dergisinde hakemlik yapmıştır.

İngilizce Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. İlke Ciritçi DOAJ (Directory of Open Access Journals), ERIH Plus, EBSCO Art Source, EBSCO Central & Eastern European Academic Source, Gale Engage Ulrichsweb indekslerinde yer alan Journal of Technology in Architecture, Design, and Planning dergisinde hakemlik yapmıştır.

İngilizce Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. İlke Ciritçi Idealonline, Acarindex, Academixindex indekslerinde yer alan ART/icle: Sanat ve Tasarım dergisinde hakemlik yapmıştır.

İngilizce Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. İlke Ciritçi OpenAIRE, Idealonline, SOBIAD, Worldcat, Google Scholar, Acarindex, Academixindex indekslerinde yer alan International Journal of Engineering Technologies dergisinde hakemlik yapmıştır.

Proje Başvurusu

İç Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Dr. Öğr. Üyesi Hilal Türkdoğan'nun, "TÜBİTAK ARDEB Bilim ve Toplum" 226B446 nolu projede Konuşmacı olarak görev aldığı proje başvurusu tamamlanmıştır.

İç Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Dr. Öğr. Üyesi Hilal Türkdoğan'nun, "TÜBİTAK ARDEB 4009 - Köy Okullarına Yönelik Destek Programı" başlıklı 954389 nolu projede Eğitimci olarak görev aldığı proje başvurusu tamamlanmıştır.

Jürilikler

19. Haziran 2026 tarihinde Bahçeşehir Üniversitesi Mimarlık Yüksek Lisans Tezi savunma jürisine katılmıştır. Öğrenci İnji Takaji başarılı bulunarak tezi kabul edilmiştir.

Sergi, 8-19 Haziran

Öğretim üyemiz Dr. Süleyman Balyemez tarafından yürütülmekte olan Kentsel Planlama ve Tasarım stüdyosu yıl sonu sergisi 8-19 Haziran tarihleri arasında yer almıştır.

<https://www.instagram.com/architectureiau/reel/DZWrrJbngxrj/>

Mimarlık Bölümü Diploma Projesi Jürisi

MMT404 Mimarlık Bölümü mezuniyet projesi teslimleri

Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

İç Mimarlık Bölümü Diploma Projesi Jürisi

Sayın Dekanımız Prof. Dr. Ufuk Fatih KÜÇÜKALİ mesajı:

İstanbul Aydın Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi olarak, 2026 Seminer Serisi kapsamında fakültemiz akademik gelişim kültürüne değerli katkılar sunan Doç. Dr. Dilek YASAR'a teşekkür sertifikamızı takdim etmekten memnuniyet duydum.

Akademik yayıncılık süreçlerine yönelik yapıcı yaklaşımı, meslektaşlarına ilham veren akademik liderliği ve fakültemizin bilimsel üretkenliğine sunduğu değerli katkılar nedeniyle kendisine teşekkür eder; akademik çalışmalarında başarılarının devamını dilerim.

Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

17 Haziran saat 18:0'de Kampüs Bahçesinde Mezunlar buluşması yapılmıştır.

27 HAZİRAN MİMARLIK VE TASARIM FAKÜLTESİ MEZUNİYET TÖRENİ

En sol: Fakülte Dekanımız Ufuk Fatih Küçükali

Fakülte birincimiz Sultan Durmuş

Dekan hocamız ve öğrencilerimiz

Dr. Saba Matin ve öğrencilerimiz

Prof.Dr. Ayşe Sirel, Prof.Dr. Gökçen Firdevs Yücel Caymaz ve öğrencilerimiz